

Книгата на Даниил — Деветдесет и осем

Тройното приложение на Илия и съдът в последните дни: разбиране на изследователната и изпълнителната фаза

Jeff Pippenger

2024-02-29

Тройното приложение на Илия посочи, че в последните дни ще има един Илия в началото на последните дни и в края на последните дни. „Последните дни“ са дните на съда, който е прогресивен и е разделен на два вида съд. Изследователният съд, който започна в началото на последните дни, и изпълнителният съд, който се извършва в края на последните дни. Тройното приложение на Илия преди всичко представя историята на изпълнителния съд, който започва при скоро настъпващия неделен закон.

Изследователният съд е ограничен до онези, които са изповядвали, че са последователи на Бога — предимно чрез пряко изповядване, но също, в по-малка част от случаите, чрез непряко изповядване посредством начина на живот.

(Защото не слушателите на закона са праведни пред Бога, а изпълнителите на закона ще бъдат оправдани. Защото, когато езичниците, които нямат закона, по природа вършат онова, което законът изисква, те, без да имат закона, са закон на самите себе си; те показват, че делото на закона е написано в сърцата им, като и съвестта им свидетелства, и помислите им между това ги обвиняват или оправдават един друг.) Римляни 2:13–15.

Следственият съд има две основни подразделения, защото той започна с изследването на живота на мъртвите (от дните на Адам нататък), които са изповядвали вяра в истинския Бог, а на 11 септември 2001 г. започна процеса на следствения „съд над живите“. Следственият съд има още едно подразделение отвъд това от мъртвите към живите, защото съдът започва от Божия дом, а в последните дни Божият дом е лаодикийският адвентизъм. Щом съдът над Божия дом приключи при скоро идващия неделен закон, тогава бива съдено и другото Божие стадо, което тогава се намира във Вавилон.

Изпълнителният съд е Божието наказание върху онези, които са отхвърлили Неговото предложение за спасение. Изпълнителният съд започва с предстоящия неделен закон. Тогава Съединените щати ще са изпълнили чашата на своя гняв, която е също и чашата на своето изпитателно време, и националното отстъпление ще бъде последвано от национална разруха. Всяка нация на планетата Земя ще последва примера на Съединените щати в налагането на неделен закон, и тогава всяка от тези нации ще изпълни своята чаша и също ще претърпи национална разруха.

„Когато Америка, земята на религиозната свобода, се съедини с Папството, за да насилва съвестта и да принуждава хората да почитат фалшивата събота, народите на всяка страна по земното кълбо ще бъдат подтикнати да последват нейния пример.“
Свидетелства, том 6, 18.

Изпълнителният съд също е разделен на две части. От неделния закон в Съединените щати до приключването на човешкото изпитателно време, когато Михаил се изправи, Божиите съдби са примесени с милост; но когато Михаил се изправи, Божият гняв, представен чрез изливането на седемте последни язви, не съдържа милост. През периода на кризата, свързана с неделния закон, изпълнителните съдби над хора и народи ще бъдат примесени с милост, защото вавилон все още ще има някои, на които тогава ще се дава възможност да разберат разликата между поклонението в събота и в неделя.

„О, дано би народът да познаеше времето на своето посещение! Има мнозина, които още не са чули изпитващата истина за настоящото време. Има мнозина, с които Божият Дух се бори. Времето на Божиите унищожителни съдби е време на милост за онези, които не са имали възможност да узнаят що е истина. Нежно Господ ще погледне на тях. Сърцето Му, изпълнено с милост, е трогнато; ръката Му е още простряна да спасява, докато вратата е затворена за онези, които не пожелаха да влязат.“

„Милостта на Бога се проявява в Неговото дълготърпение. Той въздържа Своите съдби, като чака вестта на предупреждението да бъде прогласена на всички. О, ако нашият народ почувстваше, както трябва, отговорността, която почива върху него, да даде на света последната вест на милост, какво чудно дело би било извършено!“ Свидетелства, том 9, 97.

„Времето“ на Божиите разрушителни съдби е време на милост за онези, които не са имали възможност да научат какво е истината.“ Тези две „времена“ започват заедно, когато „вратата се затваря“ пред лаодикийските адвентисти, „които не пожелаха да влязат“.

„Видях, че святата събота е и ще бъде разделителната стена между истинския Божий Израил и невярващите; и че съботата е великият въпрос, който ще обедини сърцата на Божиите скъпи чакащи светии. И ако някой е повярвал, пазил е съботата и е приел благословието, което я съпътства, а после я изостави и престъпи святата заповед, той ще затвори пред себе си портите на Светия град, така сигурно, както има Бог, Който царува на небесата горе. Видях, че Бог имаше чеда, които не виждат и не пазят съботата. Те не бяха отхвърлили светлината относно нея. И в началото на времето на скръбта ние се изпълнихме със Светия Дух, когато излязохме и провъзгласихме съботата по-пълно. Това разгневи църквата и номиналните адвентисти, понеже не можеха да опровергаят истината за съботата. И в това време всички Божии избрани ясно видяха, че ние имаме истината, и излязоха, и понесоха гонението заедно с нас.“ A Word to the Little Flock, 18, 19.

Вратата се затваря при скоро идващия неделен закон, като прави периода, който предшества неделния закон, „времето“ на „посещението“ на Божия народ.

„Как казвате: Ние сме мъдри и законът Господен е с нас? Ето, наистина напразно го е направило лъжливото перо на книжниците. Мъдреците се посрамираха, ужасиха се и бяха уловени; ето, те отхвърлиха словото Господне — и каква мъдрост има в тях? Затова ще дам жените им на други и нивите им — на онези, които ще ги наследят; защото всеки, от най-малкия до най-големия, е предаден на користолюбие; от пророка дори до свещеника

всеки постъпва лъжливо. Понеже лекуваха повърхностно раната на дъщерята на Моя народ, като казваха: Мир, мир! — когато няма мир. Засрамяха ли се, когато вършеха мерзост? Не, никак не се засрамяха, нито можеха да се изчервят; затова ще паднат между падащите; във времето на тяхното наказание ще бъдат повалени, казва Господ.“ Йеремя 8:8–12.

Както с древния Израил, така и със съвременния Израил — и двата биват погубени, защото не познаха времето на своето посещение. Времето на Божието посещение за лаодикийския адвентизъм започна на 11 септември 2001 г. и завършва с предстоящия неделен закон.

И когато се приближи, видя града и заплака за него, казвайки: Ако беше познал, поне в този твой ден, нещата, които се отнасят до твоя мир! Но сега те са скрити от очите ти. Защото ще дойдат върху теб дни, когато враговете ти ще издигнат окоп около теб, ще те обкръжат и ще те притиснат отвсякъде; и ще те сринат до земята, и децата ти в теб; и няма да оставят в теб камък върху камък; защото не позна времето, когато беше посетен. Лука 19:41–44.

Във времето на Божието посещение мъдрите и неразумните се разделят завинаги.

„Ние знаем, че неосветените адвентисти от седмия ден, които имат познание за истината, но са се свързали със светски хора, ще отстъпят изцяло от вярата, като внимават на прелъстителни духове. Врагът с готовност ще им предлага примамки, за да ги подтикне да водят война против Божия народ. Но онези, които са истинни и непоколебими, ще имат силна и могъща защита в Бога.“ Manuscript Releases, том 7, 186.

Времето на тяхното посещение започна на 11 септември 2001 г., както беше предобразено от времето на посещение над протестантските църкви на 11 август 1840 г., и както времето на посещение беше започнало за древния Израил, когато Светият Дух слезе при кръщението на Христос.

Изпълнителният съд започва, когато Съединените щати изпълнят чашата на своето време на изпитание при скоро идващия неделен закон, което е и времето, когато Лаодикийската адвентна църква е изпълнила своята чаша. Съдът започва от Божия дом, както и чашата на изпитателното време и за двата покварени рога на Съединените щати. Поквареният рог на протестантизма, който по-рано е бил представян от Лаодикийската адвентна църква, тогава престава, а Филаделфийското движение на третия ангел тогава е истинският рог на протестантизма и духовният Ерусалим, който е издигнат като знаме. В този момент Ерусалим се променя от воюващата църква в тържествуващата църква.

Изпълнителният съд започва с времето на Божиите разрушителни съдби, което е същевременно и време на милост за другото Божие стадо, което все още е във Вавилон. Той започва, когато приключи времето на Божието посещение над Лаодикийския адвентизъм. Изпълнителният съд напредва към Седемте последни язви, където съдбите вече не са смесени с милост, и тогава Исус се завръща.

Когато Исус се завърне, хилядолетието (хиляда години) от двадесета глава на Откровение показва, че Сатана е вързан върху запустялата земя, сам, само с бунтовните ангели, които са участвали в нападението срещу Бога.

И видях ангел да слиза от небето, който имаше ключа от бездната и голяма верига в ръката си. И хвана змея, оная древна змия, която е дяволът и Сатана, и го върза за хиляда години; и го хвърли в бездната, и го затвори, и постави печат върху него, за да не мами вече народите, докато се изпълнят хилядата години; а след това той трябва да бъде пуснат за малко време. Откровение 20:1–3.

През тези хиляда години изкупените ще извършват следствен съд над погиналите, които все още спят в гробовете си, очаквайки завършека на индивидуалните съдебни дела. Изкупените ще разглеждат живота и обстоятелствата на погиналите, включително Сатана и неговите ангели, за да определят кой заслужава по-голямо наказание в края на хилядата години.

И видях престоли, и седнаха на тях, и бе им дадена власт да съдят; и видях душите на онези, които бяха обезглавени заради свидетелството на Исус и заради Божието слово, и които не се бяха поклонили на звяра, нито на неговия образ, и не бяха приели неговия белег на челата си или на ръцете си; и те оживяха и царуваха с Христос хиляда години. Откровение 20:4.

Следователно хилядолетието включва изследователен съд, който, когато приключи, довежда до окончателния изпълнителен съд, когато нечестивите мъртви биват възкресени, а Сатана, който тогава има пълен контрол над тях, убеждава нечестивите да нападнат Ерусалим, който в края на хилядата години слиза от небето. Когато нечестивите предприемат нападението си, огън слиза от небето и окончателният изпълнителен съд се извършва.

И когато се изпълнят хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от тъмницата си и ще излезе да мами народите, които са в четирите краища на земята, Гог и Магог, за да ги събере за война; чийто брой е като морския пясък. И те излязоха по ширината на земята и обкръжиха стана на светиите и възлюбения град; и огън слезе от Бога от небето и ги погълна. Откровение 20:7–9.

Макар тройните приложения на Илия и на вестителя, който приготвя пътя, за да дойде внезапно в храма Си Вестителят на Завета, да са тясно свързани, може да се отбележи разграничение в тяхното дело, тъй като Илия преди всичко обозначава делото на вестителя и движението, свързано с вестта на вестителя, което се извършва по време на изпълнителния съд, започващ с скоро настъпващия неделен закон. Вестителят, който приготвя пътя за Вестителя на Завета, преди всичко обозначава дело, което се извършва по време на изследователния съд. Лаодикийският адвентизъм не познава времето на своето посещение, което представлява определен период на съд.

Нито разбират вестта на „настоящата истина“, която се прогласява по време на тяхното посещение. От тях се изискваше да познават както съда, така и вестта на онези дни. От тях

се изискваше също да познават вестителя на онзи период от време. В своята лаодикийска слепота те се противопоставят на вестта на часа, отричат времето на своето посещение с вест за „мир и безопасност“ и не са уверени кой е избраният вестител за този период. Тази истина бе ясно посочена в свидетелството на втория Илия, който беше Йоан Кръстител.

Юдеите знаеха, че пророчеството посочваше един пратеник, който щеше да дойде, а Исус пряко учеше, че Йоан беше този пратеник, който трябваше да дойде.

Защото всички пророци и законът пророкуваха до Йоан. И, ако желаете да приемете това, той е Илия, който трябваше да дойде. Който има уши да слуша, нека слуша. Матей 11:13–15.

В самия завършек на времето на тяхното посещение (времето в историята на Христос, което предобразява скоро идващия неделен закон), когато Христос висеше на кръста, юдеите се питаха дали Илия тогава ще дойде, за да спаси Исус. Ако те не разпознаха вестителя, който трябваше да подготви пътя за Вестителя на завета, Който тогава потвърждаваше завета със собствената Си кръв, те не можаха да разпознаят своя Месия. От лаодикийския адвентизъм в последните дни се изисква да познава съда си, който е времето на неговото посещение. От него се изисква да разпознае вестта на този период от време и от него се изисква да разпознае избрания вестител за това време. Бунтът от 1888 година бе представен от 11 септември 2001 г., когато ангелът от осемнадесета глава на Откровението слезе. Бунтовниците от 1888 година отказаха да признаят избраните вестители на историята, която предобразяваше последните дни.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

Защото така ми рече Господ, Израилевият Бог: Вземи от ръката Ми чашата с виното на тази ярост и напой с нея всички народи, при които те изпращам. И те ще пият, и ще се залюлеят, и ще обезумеят поради меча, който Аз ще изпратя между тях. Тогава взех чашата от ръката на Господа и напоих всички народи, при които Господ ме беше изпратил: а именно, Ерусалим и градовете на Юда, царете му и първенците му, за да ги направя запустение, ужас, подсвиркване и проклятие, както е до този ден; фараона, египетския цар, слугите му, първенците му и целия му народ; и цялото смесено множество, и всички царе на земята Уц, и всички царе на земята на филистимците, и Аскалон, и Газа, и Акарон, и остатъка от Азот; Едом, и Моав, и синовете на Амон; и всички царе на Тир, и всички царе на Сидон, и царете на островите, които са отвъд морето; Дедан, и Тема, и Вуз, и всички, които са в най-крайните предели; и всички царе на Арабия, и всички царе на смесеното множество, които живеят в пустинята; и всички царе на Зимрий, и всички царе на Елам, и всички царе на мидийците; и всички северни царе, далечни и близки, един след друг, и всички царства на света, които са по лицето на земята; а царят на Сесах ще пие след тях. Затова им кажи: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пийте и се опийте, и повръщайте, и падайте, и не ставайте вече, поради меча, който Аз ще изпратя между вас. И ако откажат да вземат чашата от ръката ти, за да пият, тогава им кажи: Така казва Господ на Силите: Непременно ще пиете. Защото, ето, Аз започвам да докарвам зло върху града, който се нарича с Моето име, а

вие ли ще останете съвсем ненаказани? Няма да останете ненаказани; защото Аз ще призова меч върху всички земни жители, казва Господ на Силите. И така, ти пророкувай против тях всички тези думи и им кажи: Господ ще зареве от висините и ще издаде гласа Си от светото Си обиталище; мощно ще зареве против обиталището Си; ще нададе вик като ония, които тъпчат гроздето, против всички жители на земята. Шум ще стигне до краищата на земята; защото Господ има съдебен спор с народите, ще влезе в съд с всяка плът; нечестивите ще предаде на меч, казва Господ. Така казва Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към народ, и голям вихър ще се надигне от краищата на земята. И поразените от Господа в онзи ден ще бъдат от единия край на земята до другия край на земята; за тях няма да се жалее, нито ще бъдат събрани, нито погребани; ще бъдат като тор по земята. Еремия 25:15–33.